

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 7 stycznia 2004 r.

w sprawie zwalniania żołnierzy z zawodowej służby wojskowej i służby kandydackiej w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny

Na podstawie art. 155 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb zwalniania żołnierzy z zawodowej służby wojskowej i służby kandydackiej w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny.

§ 2. 1. W razie zwolnienia żołnierza zawodowego i żołnierza pełniącego służbę kandydacką, zwanych dalej „żołnierzami”, z czynnej służby wojskowej, w przypadkach, o których mowa w art. 153 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”, dowódca jednostki wojskowej skreśla żołnierza z ewidencji woj-

skowej i powiadamia niezwłocznie o tym wojskowego komendanta uzupełnień, właściwego ze względu na miejsce stałego zamieszkania żołnierza lub jego pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące.

2. W razie zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w art. 154 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy, organ uprawniony do tego zwolnienia zwalnia jednocześnie żołnierza z zajmowanego stanowiska służbowego i wyznacza na nowe stanowisko służbowe w innej jednostce wojskowej.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 pkt 3 ustawy, żołnierza można wyznaczyć na stanowisko służbowe w tej samej jednostce wojskowej, w której pełnił zawodową służbę wojskową.

§ 3. 1. Podstawę wydania decyzji o zwolnieniu żołnierza z powodów, o których mowa w art. 153 ust. 2 i 3 ustawy, stanowi odpowiednio:

- 1) orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej uznające żołnierza za trwale albo czasowo niezdolnego do czynnej służby wojskowej;
- 2) udokumentowany wniosek żołnierza o potrzebie sprawowania opieki nad dziećmi do lat szesnastu.

2. Podstawę wydania decyzji o zwolnieniu żołnierza z powodów, o których mowa w art. 154 ust. 1 ustawy, stanowi odpowiednio:

- 1) ocena niedostateczna w opinii specjalnej;
- 2) orzeczenie o utracie obywatelstwa polskiego.

§ 4. 1. Organ uprawniony do zwolnienia żołnierza doręcza żołnierzowi decyzję o zwolnieniu go za pośrednictwem dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Żołnierz potwierdza własnoręcznym podpisem otrzymanie decyzji o zwolnieniu, a w razie odmowy złożenia podpisu przez żołnierza doręczający czyni na decyzji adnotację o odmowie jej przyjęcia.

3. Żołnierzowi przysługuje prawo wniesienia odwołania od decyzji o zwolnieniu w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

4. Odwołanie od decyzji o zwolnieniu wnosi się wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem dowódcy jednostki wojskowej do organu, który wydał tę decyzję.

5. Wniesione odwołanie po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, pozostawia się bez rozpoznania.

6. Właściwym do rozpatrzenia odwołania i wydania decyzji ostatecznej jest organ będący wyższym przełożonym w stosunku do organu, który wydał zażaloną decyzję.

7. Wniesienie odwołania od decyzji o zwolnieniu wstrzymuje wykonanie tej decyzji, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 153 ust. 2 ustawy.

8. Zwolnienie żołnierza z czynnej służby wojskowej następuje w dniu, w którym decyzja o zwolnieniu stała się ostateczna.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 września 1998 r. w sprawie przebiegu służby wojskowej żołnierzy zawodowych po ogłoszeniu mobilizacji i w czasie wojny (Dz. U. Nr 122, poz. 800), które traci moc, w części dotyczącej § 35—37, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.